

2011-08

Bij de WRV Friesland kunnen wij ons op gaan maken voor het Nederlands Kampioenschap Lange Baan in 2012. Het kampioenschap Lange Baan is in deze tijd nou niet echt een kampioenschap waar de huidige windhondenrensportliefhebber naar uitkijkt. Ten onrechte? Een mooie taak voor ons bestuur om volgend jaar de "swung" terug te halen. De plannen zijn er en de WRVF heeft, technisch gezien, de mogelijkheden. Nu alleen het bestuurlijke lef en de inzet van de vereniging nog.

Als voorproefje een kijkje naar het Korte Baan kampioenschap van 1983. Op de fameuze renbaan Clingendael van de ZHWRV. Een baan die niet echt onbetwist was. Allemaal te lezen in dit stuk. De baan is intussen in rook opgegaan. We weten allemaal waarom. Volgens de laatste berichten is op het terrein nog niet aan de bouw van de (Amerikaanse) ambassade begonnen trouwens!

DE INTERNATIONALE DERBY EN DE NEDERLANDSE KAMPIOENSCHAPPEN 350 METER

OP DE RENBAAN CLINGENDAEL TE DEN HAAG

Clingendael is één van de oudste, zo niet de oudste, renbanen van Nederland. Het is een renbaan met een rijke geschiedenis, waarvan de auteur van dit artikel bijna 30 jaar getuige is.

In de loop van die vele jaren is er veel veranderd in de sport. De honden zijn sneller geworden. Materialen zijn verbeterd. Het programma van eisen voor de aanleg van een windhondenrenbaan is aangepast aan de snellere windhonden.

Ondanks de renovatie van de renbaan Clingendael is er in wezen niet veel veranderd aan de baan. Natuurlijk, alle moderne apparatuur is aanwezig: van een sproeiinstallatie tot een prachtige elektronische tijdwaarneming, prachtige starthokken, goede parkeerterreinen, kantine en nog veel meer.

De accommodatie ligt er voor elke training of wedstrijd altijd even verzorgd bij. Het team van de Zuid-Hollandse Windhonden Ren Vereniging (Z.H.W.R.V.) werkt altijd keihard om alles tot in de puntjes te kunnen verzorgen, maar toch... vorm en maatvoering van de baan zijn in wezen nog hetzelfde, dus niet of niet in voldoende mate aangepast aan onze snellere windhonden, met name onze snelle Greyhounds. Jammer om te moeten zeggen: een baan met duidelijke beperkingen, temeer als het gaat om (inter)nationale titelrennen, welke de Derby en de Kampioenschapsrennen zijn. Ook het gevoerde eevensysteem ligt niet voor alle honden even gemakkelijk. Om bovengenoemde redenen krijgen niet alle honden een eerlijke kans om voor een titel in aanmerking te komen. Met name bij de Greyhounds viel de inschrijving tegen voor de Nederlandse Kampioenschapsrennen. En niet alle ingeschreven honden waren even geschikt om op deze baan te cursen.

Het gevolg daarvan is een minder prettig wedstrijdverloop: verrassende uitslagen, diskwalificaties.

Natuurlijk heeft iedere baan zijn plus- en minpunten, maar de minpunten mogen niet de overhand krijgen. Deze inleiding op de wedstrijdverslagen is nodig voor een beter begrip van de uitslagen.

De Internationale Derby

Voor de Derby op 26 juni stonden 152 windhonden ingeschreven, waaronder zes Duitse en zes Belgische windhonden. Van deze 152 honden waren er 87 ingeschreven die aan de titelnamen, namelijk de A-klasse (topklasse), verdeeld over: 14 Greyhounds-reuen, 13 Greyhounds-teven, 12 Afghanen die vanwege het geringe aantal inschrij-

WINDHONDENRENNEN

vers gemengd liepen, en 10 Saluki's die eveneens gemengd liepen.

Voor een goed begrip het cursorsysteem: series, (voor de pechvogels een herkans), halve finales, finales. Het zogenaamde afvalstelsel.

Bij de Whippets-teven liet Cleo in de serie al merken best die Derbytitel te willen behalen. Zij was 6 tot 10 me-

Derby-finale huldiging van de whippets-reuen. 1. Buffalo Bill; 2. Hamilton; 3. Chip; 4. Prewith; 5. Iglesias; 6. Scooby Doo.

40

Foto 1: Nederlands Kampioene Afghaan-teef Elkhui Phanah Sorud I Melli, G. Bouwman, Guttecoven. Foto 2: Nederlands Kampioen Afghaan-reu Choran deh Rhesom, M. de Corte, Bakel. Foto 3: Nederlands Kampioene Greyhound-teef Heiduy de Della Casa, P. de Groot, Geldrop. Foto 4: Nederlands Kampioene Greyhound-reu, Hurricane's Agena, P. van Rooyen, Vriezenveen.

ter sneller dan de overige seriewinnaars. Jammer dat een hele serie Whippets-teven in zijn geheel bleef staan in de bocht omdat zij de 'prooi' kwijt waren. Ook in de halve finale was Cleo de snelste en zij won dan ook de finale:

Derbywinnares Whippets-teven: Cleo van de Spaarnemeute, fam. v.d. Broek, Haarlem. Bij de Whippets-reuen stond de vermaarde Buffalo Bill ingeschreven. Hoewel deze geweldige Whippet die dag niet zijn sterkste wedstrijd liep, had Buffalo Bill toch zoveel klasse, dat hij de finale wist te winnen.

Derbywinnaar Whippets-reuen: Buffalo Bill van Leineuter, fam. Pfannkuhe, Duitsland. De Saluki's hadden zich ook laten inschrijven onder het motto: 'een Derbytitel is nooit weg!' Wat ik daar schreef, is niet zo sympathiek, maar het is nu eenmaal zo dat deze dieren een dergelijke wedstrijd niet aan kunnen.

Het werd dan ook een rommeltje. Alleen Ben Adad bleef uit het goede hoofd te zijn gesneden en liep wel een goede wedstrijd. Maar voor een Derbytitel zijn meer goede wedstrijddieren nodig.

Derbywinnaar Saluki's: Tell A. M. Ben Adad, fam. Dijkema, Bovenkarspel.

Bij de Afghanen - gemengd was het heel duidelijk Choran die zich sterk liet gelden in serie, halve finale en finale. Toch moet Choran er steeds weer voor knokken, want hij is een slow-starter, zodat Choran alles vanuit de achterhoede moet goedmaken. En dat kan hij erg goed.

Derbywinnaar Afghanen: Choran deh Rhesom, fam. De Corte, Bakel. Bij de Greyhounds-teven waren het vooral Heidy en Pokerface die de sterkste troeven 'in de poten' hadden, maar ook Black Angel wilde graag meedoen. Pokerface en Heidy stonden in dezelfde halve finale en Pokerface wist Heidy voor te blijven. Black Angel won de andere halve finale met Cindy's Nurse op de tweede plaats. De doorgewinterde Pokerface stond favoriet. Toch was Heidy heel rap weg en wist de finale op haar naam te brengen. Black Angel werd tweede voor Pokerface.

Derbywinnares Greyhounds-teven: Heidy of Della Casa, fam. De Groot, Geldrop.

Bij de Greyhounds-reuen ging niet alles zoals je dat zou wensen. Het ging wat rommelig toe. Vooral voor de finale was dat van toepassing. Van de vier finalisten moesten er twee uit de wedstrijd worden genomd, omdat deze twee meer belangstelling hadden voor elkaar dan voor de 'prooi'. Tenslotte bleven Captain Charles en Hurricane's Agena over. Daarbij komt nog dat Agena niet fris uit de strijd was gekomen, zodat overlopen niet meer mogelijk was. De titel ging nu automatisch naar Captain Charles.

Derbywinnaar Greyhounds-reuen: Captain Charles of the G. H., fam. Kuipers, Nijmegen.

De Nederlandse Kampioenschapsrennen over 350 m

Deze staan open voor renhonden in het bezit van een geldige Nederlandse startlicentie voor de A-klasse. Op zondag 17 juli verschenen er op Clingendael aan de start: 12 Whippets-teven, 20 Whippets-reuen, 8 Afghanen-teven, 7 Afghanen-reuen, 10 Greyhounds-teven en 8 Greyhounds-reuen.

Honden en eigenaren moesten één uur voor aanvang van de wedstrijd aanwezig zijn. Alle dieren worden, zoals op alle internationale en kampioenschapsrennen, door een dierenarts gekeurd. Natuurlijk zien de meeste honden er uit om door een ringetje te halen, klaar voor drie krachtexplosies die middag. Het was voor onze dieren extra zwaar vanwege de warmte. De eigenaren verdienen een pluim, want alle renhonden kwamen steeds weer fris aan de start. Zoals ik al schreef in mijn inleiding: het gehele complex lag er schitterend bij. De strijd kon beginnen.

Bij de Whippets-teven was het Cleo die veruit de snelste was in de series. De Derbytitel had ze al op zak. Zou daar

41

Links: Nederlands Kampioene whippet-teef Maggie, J. Hoogervorst, Sassenheim. Rechts: Nederlands Kampioen whippet-reu Phalanx Corner, C. Dekker, Schoorl.

ook Kampioentitel bijkomen?

Een Maggie en Gwendy wilden nog een voorbeeld meespoken. Cleo stond sterk favoriet voor de finale en zo ontwikkelde zich ook de finale zelf, totdat Cleo tussen de derde en vierde bocht afstopte. Zij was de prooi kwijt! Ze had intussen wel een vorstelijke voorsprong opgebouwd, maar die bleek van geen nut, want de overige finalisten maakten de finalerit gewoon af. Maggie kwam als eerste over de streep, gevolgd door Gwendy en Heda Aisja. Daarnee zag Cleo een zo goed als zekere titel haar scherpe neus voorbij gaan! Sorry voor jou, Cleo. Meer geluk op de Europese Kampioenschapsrennen!

Nederlands Kampioene Whippets-teven: Maggie, fam. Hoogervorst, Sassenheim. Bij de Whippets-reuen waren zes kandidaten overgebleven voor de titel. Reddevil stond onder rood in de finale, dus favoriet. Reddevil had die middag veel goeds laten zien. Aäron stond onder blauw, een goede prestatie voor deze jonge hond. Ook Scooby Doo behoorde tot de finalisten en heeft op verschillende wedstrijden hoge ogen geschild. Phalanx Corner liep die middag niet zo sterk, maar wist zich toch te plaatsen. Deze mooie zwarte Whippet heeft reeds drie kampioenschapsrennen in de wacht gesleept, hij weet dus hoe het moet. Iglesias is een mooie en snelle Whippet-

reu, die dit jaar niet alle geluk had. Prewith was de laatste finalist. Een Whippet die al vele overwinningen heeft geboekt, maar op de kampioenschapsrennen zijn dag niet had. Wie zou deze naam brengen? De start. En wie komt het beste het hok uit? Ja, de routinier Phalanx Corner weet in de eerste meters los te komen van de rest, die elkaar de strijd niet gemakkelijker maakte. De zwarte had alle gelegenheid om de afstand groter te maken en hij deed wat van hem verwacht werd: winnen!

Nederlands Kampioen Whippets-reuen: Phalanx Corner, fam. Dekker, Schoorl. Bij de Afghanen-teven hadden zich in volgorde van sterkste geplaatst: Elkhui Phanah, Aryane, Ramara en Pricella. Elkhui Phanah is nog zeer jong, maar heeft al prachtige prestaties geleverd. Zij heeft het overigens van geen vreemde. Haar moeder Andkhui heeft onvoorstelbaar veel overwinningen geboekt en titels op haar naam staan.

Nederlands Kampioen Afghanen-teven: Elkhui Phanah Sorud I Melli, fam. Bouwman, Guttecoven.

Bij de Afghanen-reuen was er één uitgesproken favoriet, die ook de Derby won: Choran. Naast Choran hadden zich Obadja, Frido en King Mandoer voor de finale geplaatst. Choran won heel overtuigend en Obadja liep zeer verdienst-

lijk naar een tweede plaats voor Frido en King Mandoer.

Nederlands Kampioen Afghanen-reuen: Choran deh Rhesom, fam. De Corte, Bakel.

Bij de Greyhounds-teven stonden wederom Heidy en Pokerface ingeschreven. Zij wisten zich ook te plaatsen voor de finale met Black Power en Nobody.

Evenals in de halve finale van de Derby stonden Pokerface en Heidy bij elkaar. Pokerface won en stond favoriet voor de finale. Toch wist Heidy Pokerface van zich af te houden op het belangrijkste moment, namelijk de finale.

Nederlands Kampioene Greyhounds-teven: Heidy of Della Casa, fam. De Groot, Geldrop. Bij de Greyhounds-reuen waren Agena en Captain Charles, de rivalen van de Derby finale, wederom tot de finale van het Ned. Kampioenschap doorgedrongen. Daarbij hadden zich geplaatst Arie en Longshot, welke laatste een nestbroer van Pokerface is. Agena is een prachtig gebouwde reu met een goede bochtentechniek: een railer. De overige finalisten hebben in de bochten wat meer rustige nodig. Dat was een voordeel voor Agena en op deze manier nam hij sportief wraak door de finale te winnen.

Nederlands Kampioen Greyhound-reuen: Hurricane's Agena, fam. Van Rooyen, Vriezenveen.

De kampioenschapsrennen waardig afgesloten met het spelen van de Nederlandse volkslied, terwijl de Nederlandse kampioenen onder de molle driekleur de gehele ceremonie geleiden over zich heen lieten komen. Tenslotte was de wedstrijd gestreden. En wie maakte ze nog wat.

moderne windhondenrenbaan 'De Koerbel'. Op deze wedstrijd mag iedere vereniging maximaal 9 renhonden inschrijven. Alle ingeschreven honden kunnen voor hun eigen vereniging volgen een bepaald puntensysteem punten verdienen. De honden die het beste presteren, verdienen de meeste punten. Deze ren is

de deelnemende honden van de drie eerste verenigingen waren er prachtige rozetten.

Na een spannende en zeer sportieve middag kwam de Windhonden Ren Vereniging Amsterdam als beste of sterkste vereniging uit de bus. Tweede werd de thuisvereniging Rijsen, terwijl de Sonse en Eindhovense Windhonden Ren Vereniging goede derde werd.

De huldiging was sfeervol. Natuurlijk mochten de gezellige groepspfoto's niet ontbreken. Rijsen bewijst met het organiseren van zulke rendagen de rensport een goede dienst.

Drie Harten-Ren

De Drie Harten-Ren vond plaats op zondag 10 juli te Geldrop op de renbaan 'De Coevering'. Het was een internationale ren, belangrijk voor vooral onze buitenlandse sportvrienden om de wedstrijd baan in Geldrop te kunnen verkennen. Op 10 en 11 september vinden daar immers de Europese Kampioenschapsrennen plaats. Alle landen, aangesloten bij de U.I.C.L., mogen honden afvaardigen naar de Europese Kampioenschapsrennen.

Ieder deelnemend land moet er zorg voor dragen dat de vier beste dieren per en per geschikt afgewaaid worden naar de Europese Kampioenschapsrennen. Deze Kampioenschapsren worden op zondag verlopen. Bijna alle overige ingeschreven honden (buiten die vier voor de Europese) werden op zaterdag de strijd aan. Op zaterdag gaat het om de U.I.C.L.-titel en op zondag om de titel Europees Kampioen. Beide dagen vormen het hoogtepunt in een rensizoen. Alle bekende en minder bekende renliefhebbers proberen op die dagen aanwezig te zijn.

Geldrop is al bijna een jaar bezig met de organisatie van beide dagen. Geldrop heeft in haar tien-jarig bestaan een zeer goede reputatie verworven en ook deze twee hoogtijdagen zullen zij tot een goed einde weten te brengen. Niets wordt aan het toeval overgelaten, aan niets zal het baas en hond ontbreken. Het team van Geldrop wens ik sterkte en dat kleine beetje geluk, dat je voor een dergelijk evenement gewoon nodig hebt, van ganser harte toe.

In het volgende nummer van Hond doe ik verslag van de Nederlandse Kampioenschapsrennen 475 m (lange baan) en de U.I.C.L.- en Europese rennen te Geldrop.

Tot ziens op de rennen!

M. van A.-B.
(foto's: Geel, van Arkel)

42

Het trotse renteam van de W.R.A. dat beslag wist te leggen op de prachtige Rijsencup.

Naast deze belangrijke titelrennen verdienen nog twee wedstrijden enige aandacht, namelijk de Rijsencup en de Drie Harten-Ren.

Rijsencup

De Rijsencup werd verlopen op zaterdag 2 juli te Rijsen op de prachtige,

bedoeld om de verenigingsbanden onderling aan te halen. De Windhonden Ren Vereniging Rijsen verzorgde deze ren op een fantastische wijze. Zoals altijd lag de wedstrijdaccommodatie er grandioos bij. Voor de winnende vereniging, evenals de tweede en derde geplaatste vereniging, zijn er bijna 'levensgrote' bokalen te winnen. En voor

met dank aan Jan Dekker

43